

Все що виділене курсивом необхідно видалити при заповненні заяви.

Позовна заява про захист честі, гідності та ділової репутації подається до суду за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем проживання чи перебування відповідача – фізичної особи, або за місцезнаходженням відповідача – юридичної особи. На даний час в місті Суми існують Зарічний та Ковпаківський райони і відповідно два районні суду.

Суми

суд м. Суми

Зарічний районний суд м.

40030, м. Суми, вул. Академічна, 13
АБО

Ковпаківський районний

40009, м. Суми, вул. Першотравнева, 12

Позивач: (Прізвище, ім'я, по батькові)

м. Суми, вул. _____,

буд. ____, кв. _____

Реєстраційний номер облікової картки
платника податків(РНОКПП) або серія та
номер паспорта _____

E-mail: _____

тел. _____

Відповідач: Прізвище, ім'я, по батькові)

м. Суми, вул. _____,

буд. ____, кв. _____

Реєстраційний номер облікової картки
платника податків(РНОКПП) або серія та
номер паспорта _____

E-mail: _____

тел. _____

Ціна позову (зазначається у випадку,
якщо позов містить вимогу про
стягнення моральної шкоди, наприклад -
6 000 грн.)

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про захист честі, гідності та ділової репутації

Необхідно зазначити обставини при яких було порушено право на честь та гідність, наприклад:

Я, Петрова Валентина Семенівна (надалі - Позивач) зареєстрована та проживаю за адресою: м. Суми, вул. Герасима Кондратьєва, 32, кв. №17, яка розташована на 3 поверсі. Я працюю вчителькою української мови у молодших

класах Сумській школі №125, яка розташована в мікрорайоні мого місця проживання.

В квартирі № 28, яка розташована на 5 поверсі цього ж будинку, проживає громадянка Іванова Ірина Степанівна (надалі - Відповідач), яка 19.02.2019 року на загальних зборах мешканців нашого будинку, які проходили безпосередньо біля будинку, публічно повідомила про те, що я начебто регулярно палю на балконі своєї квартири, внаслідок чого дим від цигарок потрапляє через вікна до її квартири. Крім того, Відповідач акцентувала увагу на тому, що я забруднюю прилеглу до будинку територію, викидаючи недопалки с балкону.

Відповідно до ст. 34 Конституції України кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань.

Разом з тим, згідно ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Як роз'яснено в п. 1 постанови Пленуму Верховного суду України від 27.02.2009 № 1 «Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи» (надалі – Постанова №1) праву на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань відповідає обов'язок не поширювати про особу недостовірну інформацію та таку, що ганьбить її гідність, честь чи ділову репутацію.

Відповідно до ст. 297, ст. 299 ЦК України кожен має право на повагу до його гідності та честі, а також недоторканності своєї честі, гідності та ділової репутації.

Частиною 4 ст. 32 Конституції України встановлено, що кожному гарантується судовий захист права спростовувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї та права вимагати вилучення будь-якої інформації, а також право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням та поширенням такої недостовірної інформації.

Згідно положень ч. 1 ст. 277 ЦК України та роз'яснень, які містяться п. 19 Постанови №1 фізична особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї та (або) членів її сім'ї недостовірної інформації, має право на відповідь, а також на спростування цієї інформації.

У відповідності до п. 15 Постанови № 1 при розгляді справ зазначеної категорії суди повинні мати на увазі, що юридичним складом правопорушення, наявність якого може бути підставою для задоволення позову, є сукупність таких обставин:

а) поширення інформації, тобто доведення її до відома хоча б одній особі у будь-який спосіб;

б) поширена інформація стосується певної фізичної чи юридичної особи, тобто позивача;

в) поширення недостовірної інформації, тобто такої, яка не відповідає дійсності;

г) поширення інформації, що порушує особисті немайнові права, тобто або завдає шкоди відповідним особистим немайновим благам, або перешкоджає особі повно і своєчасно здійснювати своє особисте немайнове право.

1. Інформація щодо мене була поширена відповідачем в присутності мешканців нашого будинку, серед яких були і батьки учнів школи, в якій я працюю вчителькою.

Внаслідок чого, інформація про те, що я начебто палю цигарки та викидаю недопалки на прилеглу територію, стала відомою моїм співробітникам, керівництву школи, де я працюю, а також учням та іншим батькам.

Обставини поширення Відповідачем зазначеної інформації про мене будуть підтверджені показами свідків – співмешканцями нашого будинку, клопотання про виклик яких заявлено в даному позові.

2. Зазначена інформація є недостовірною оскільки не відповідає дійсності.

Я ніколи в житті не вживала тютюнові вироби, ніхто з моїх сусідів, колег, дітей та батьків у школі жодного разу не бачив мене з цигаркою. Крім того, мені 53 роки, я маю проблеми зі здоров'ям, що підтверджується копією моєї медичної картки, у зв'язку з чим, я маю медичні застереження на вживання тютюнових виробів. 2

Як передбачено ч. 2 ст. 302 ЦК України фізична особа, яка поширює інформацію, зобов'язана переконатися в її достовірності.

Згідно абз. 5, 6 п. 15 Постанови № 1 недостовірною вважається інформація, яка не відповідає дійсності або викладена неправдиво, тобто містить відомості про події та явища, яких не існувало взагалі або які існували, але відомості про них не відповідають дійсності (неповні або перекручені).

Згідно з частиною третьою статті 277 ЦК України негативна інформація, поширена про особу, вважається недостовірною, якщо особа, яка її поширила, не доведе протилежного (презумпція добропорядності). Негативною слід вважати інформацію, в якій стверджується про порушення особою, зокрема, норм чинного законодавства, вчинення будь-яких інших дій (наприклад, порушення принципів моралі, загальновизнаних правил співжиття, неетична поведінка в особистому, суспільному чи політичному житті тощо) і яка, на думку позивача, порушує його право на повагу до гідності, честі чи ділової репутації.

Тобто для визнання інформації негативною, а відтак недостовірною, та покладення на відповідача обов'язку довести протилежне, достатньо щоб позивач вважав, що інформація порушує його немайнові права.

Вирішуючи питання про визнання поширеної інформації недостовірною суди повинні визначити характер такої інформації та з'ясувати, чи є вона фактичним твердженням, чи є оціночним судженням.

Згідно абз. 1 п. 1 Постанови №1 – суди при вирішенні зазначених справ повинні застосовувати, зокрема, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод (надалі - Конвенція), яка ратифікована Україною, та рішення Європейського суду з прав людини, як джерело права

Статтею 10 Конвенції передбачено право кожного на свободу вираження поглядів.

У рішенні Європейського суду з прав людини від 08.07.1986 року по справі Лінгенс (Lingens) проти Австрії зазначено, що суд розрізняє факти та оціночні судження. Існування фактів можна довести, а справедливість критичного висловлювання не підлягає доведенню.

Зважаючи на вищезазначене, інформація, поширювана щодо мене відповідачем, по-перше, має негативний характер, оскільки повідомляє третім особам про порушення мною загальновизнаних правил співжиття, прийнятих у суспільстві вимог та принципів етики і моралі, так такою, що, на моє переконання, порушує мої немайнові права, по-друге не є оціночним судженням, а обов'язок доказування її достовірності покладається на відповідача.

3. Беззаперечно, що поширення окресленої інформації порушує мої немайнові права на честь, гідність та ділову репутацію.

У відповідності до п. 4 Постанови №1 чинне законодавство не містить визначення понять гідності, честі чи ділової репутації, оскільки вони є морально-етичними категоріями й одночасно особистими немайновими правами, яким закон надає значення самотійних об'єктів судового захисту. Зокрема, під гідністю слід розуміти визнання цінності кожної фізичної особи як унікальної біопсихосоціальної цінності, з честю пов'язується позитивна соціальна оцінка особи в очах оточуючих, яка ґрунтується на відповідності її діянь (поведінки) загальноприйнятим уявленням про добро і зло, а під діловою репутацією фізичної особи розуміється набута особою суспільна оцінка її ділових і професійних якостей при виконанні нею трудових, службових, громадських чи інших обов'язків. Під діловою репутацією юридичної особи, у тому числі підприємницьких товариств, фізичних осіб - підприємців, адвокатів, нотаріусів та інших осіб, розуміється оцінка їх підприємницької, громадської, професійної чи іншої діяльності, яку здійснює така особа як учасник суспільних відносин.

Поширення неправдивої інформації свідчить про принизливе ставлення відповідача до мене, що в свою чергу впливає на зниження цінності моєї особи.

Також поширенням вказаної інформації відповідач створив негативну соціальну оцінку моєї особи в очах оточуючих, порушивши мою честь, оскільки

професія вчителя є соціально важливою, передбачає безперервний належного процес виховання дітей та взаємодії з ними.

Враховуючи вищевикладене, вважаю, що поширенням недостовірної інформації щодо мене, відповідачем завдано шкоди моїм немайновим інтересам, порушивши мою гідність, честь та ділову репутацію.

Визначаючи спосіб захисту своїх порушених прав, позивач виходив з того, відповідно до ч. 7 ст. 277 ЦК України визначено спростування поширеної недостовірної інформації здійснюється у спосіб, у який вона була поширена.

При цьому, позивачем враховані також роз'яснення Верховного Суду України, викладені в п. 5 та п. 24 Постанови №1, в саме:

- при спростуванні поширена інформація визнається визнається недостовірною і спростовується особою, яка її поширила;

- задовольняючи позов, суд повинен у резолютивній частині рішення зазначити, чи було порушено особисте немайнове право особи, яка саме інформація визнана недостовірною та порочить гідність, честь чи ділову репутацію позивача, а також вказати на спосіб захисту порушеного особистого немайнового права.

Якщо суд ухвалює рішення про право на відповідь або про спростування поширеної недостовірної інформації, то у судовому рішенні за необхідності суд може викласти текст спростування інформації або зазначити, що спростування має здійснюватися шляхом повідомлення про ухвалене у справі судове рішення, включаючи публікацію його тексту.

У судовому рішенні також має бути зазначено строк, у межах якого відповідь чи спростування повинно бути оприлюднено.

Разом з цим, внаслідок окреслених порушень моїх прав, в порядку ст. 23 ЦК України, я маю право на відшкодування моральної шкоди.

Відповідно до п. 4 ч. 2 ст. 23 ЦК України та п. 3 Постанови Пленуму Верховного суду України №4 від 31.03.1995 року «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» приниження честі та гідності й ділової репутації фізичної особи внаслідок протиправних дій саме по собі є моральною шкодою. Разом з тим вважаю, що сума у 6000 грн. є мінімальною для відшкодування моїх душевних страждань, відтак, розумною та справедливою.

У відповідності до п. 3, п. 5 Постанови №1 вибір способу захисту особистого немайнового права, зокрема права на повагу до гідності та честі, права на недоторканість ділової репутації, належить позивачеві. Разом із тим, особа, право якої порушено, може обрати як загальний, так і спеціальний способи захисту свого права, визначені законом, який регламентує конкретні цивільні правовідносини. У зв'язку з цим суди повинні брати до уваги, що відповідно до статті 275 ЦК України захист особистого немайнового права

здійснюється у спосіб, встановлений главою 3 цього Кодексу, а також іншими способами відповідно до змісту цього права, способу його поширення та наслідків, що їх спричинило це порушення. До таких спеціальних способів захисту відносяться, наприклад, спростування недостовірної інформації та/або право на відповідь (стаття 277 ЦК), заборона поширення інформації, якою порушуються особисті немайнові права (стаття 278 ЦК) тощо.

При цьому суди повинні враховувати, що при спростуванні поширена інформація визнається недостовірною.

Відповідно до п.6 ч.3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що заходи досудового врегулювання спору не проводилися.

Відповідно до п.7.ч.3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що вжиття заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви не здійснювалось.

Відповідно до п.8 ч.3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що у позивача (або *іншої особи*) перебувають оригінали письмових доказів, копії яких додано до заяви.

Згідно із п.9 ч.3 ст.175 ЦПК України повідомляю, що понесені мною витрати становлять 1000 грн. (оплата судового збору), 5000 грн.(витрати за надання правової допомоги), що підтверджується квитанцією. Очікую понести такі витрати 6000 грн.

У відповідності із п.10 ч.3 ст.175 ЦПК України підтверджую, що мною не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

На підставі викладеного, керуючись, ст.ст. 91, 175, 187, 263-265 ЦПК України,

ПРОШУ:

1. Визнати недостовірною та такою, що порушує права Петрової Валентини Семенівни на повагу до її гідності, честі та недоторканість ділової репутації, наступну інформацію, розповсюджену Івановою Іриною Степанівною 19.02.2019 року на загальних зборах жителів будинку за адресою: вул. Герасима Кондратьєва, 32 в м. Суми: **«Петрова Валентина Семенівна регулярно палить на балконі своєї квартири, а також забруднює прилеглу до будинку територію, викидаючи недопалки с балкону»**.

2. Zobov'язати Іванову Ірину Степанівну спростувати поширену відносно Петрової Валентини Семенівни недостовірну інформацію, шляхом озвучення Івановою Іриною Степанівною на найближчих зборах жителів будинку за адресою: вул. Герасима Кондратьєва, 32 в м. Суми, які відбудуться після набрання судовим рішенням в даній справі, наступного тексту спростування:

«19.02.2019 року на загальних зборах нашого будинку мною, Івановою Іриною Степанівною, озвучувались недостовірні та неправдиві відомості відносно Петрової Валентини Семенівни, а саме те, що вона регулярно палить на балконі своєї квартири, а також забруднює прилеглу до нашого будинку територію, викидаючи недопалки с балкону »

3. Стягнути з Іванової Ірини Степанівни на користь Петрової Валентини Семенівни моральну шкоду за розповсюдження недостовірної інформації в розмірі 6000, 00 грн.

4. Стягнути з Іванової Ірини Степанівни на користь Петрової Валентини Семенівни судовий збір за подання позовної заяви.

5. В порядку підготовки до розгляду справи викликати для допиту в якості свідків: *зазначити П.І.Б., адресу проживання, телефон осіб, яких планується допитати в якості свідків.*

Додатки:

1. Оригінал квитанції про сплату судового збору.
2. Копія позовної заяви для відповідача.
2. Копія паспорта заявника завірена належним чином.
3. Копія довідки про ідентифікаційний код заявника завірена належним чином.

«_____» _____ 2018 року

(Прізвище, ініціали)